

1 / 2004
Helmikuu

MIESSAKIT RY

Jäsentiedote

URHO

UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

WWW.MIESSAKIT.FI

Jäsentiedote 1/2004

TÄSSÄ NUMEROSSA:

sivu 3

Huvin vuoksi ja urheilun kannalta
Tomi Timperi

---

sivu 4

Miesten maailmasta
Antti-Veikko Perheentupa

---

sivu 6

Miehen onnen avaimet
Hannu T. Sepponen

---

sivu 10

Espoossa panostetaan isyyden tukemiseen
Tomi Timperi

Ilmestymisaikataulu 2004

2/2004 Huhtikuu
aineistopäivä 4.4.2004

3/2004 Kesäkuu
aineistopäivä 6.6.2004

4/2004 Syyskuu
aineistopäivä 29.8.2004

5/2004 Marraskuu
aineistopäivä 31.10.2004

6/2004 Joulukuu
aineistopäivä 12.12.2004

1/2005 Helmikuu
aineistopäivä 1.2.2005

URHO - uusia väyliä miehille

Päätoimittaja
Tomi Timperi

Ulkoasu ja taitto
Tomi Lindfors

Toimituksen yhteystiedot
URHO / Miessakit ry
Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki
Puh. 09-612 6620
Faksi 09-6126 6210
Sähköposti miessakit@miessakit.fi

Huvin vuoksi ja urheilun kannalta

Mediassa on käyty viime aikoina keskustelua naisurheilijoiden osallistumisesta miesten kilpailuihin. En ole ottanut itselleni aiheesta päivityötä, mutta olen silmäilytasolla seurannut Golfin naisammattilaisten osallistumista miesten sarjaan, jääkiekkoilija Haley Wickenheiserin uraa Kirkkonummella ja norjalaisen naishyppääjän mahdollista osallistumista koehyppääjänä mäkihypyn maailmancupin osakilpailuun Norjan Vikersundissa. Ainakin Golfin ja mäkihypyn osalta keskustelussa on ollut mukana voimakas tasa-arvoaspekti. Ja toisaalta voidaan pohtia, ovatko nämä naiset vain sirkuspellejä tai pelkäävätkö miehet häviävänsä heille? Koska en ole tarkemmin tutustunut eri lajiliittojen sääntöihin, enkä myöskään argumentteihin puolesta tai vastaan, käyn tässä kirjoituksessa läpi ainoastaan muutamia kysymysmerkkejä, joita olen herennyt itsekseni aprikoimaan.

Onko tasa-arvotyön tarkoitus sivuuttaa sukupuolten erilaisuus? Jos tasa-arvo perustuu sille, että kaikilla tulee olla kaikkeen samat mahdollisuudet sukupuoleen katsomatta, tarkoittaisi se käsittääkseni urheilun saralla sitä, että esimerkiksi ammatikseen Golfia pelaavat miehet saisivat vastavuoroisesti osallistua naisten kilpailuihin. Myös siellä palkintorahat ovat merkittäviä ja eittämättä kävisi niin, että tällöin myös naisten palkintorahat valuisivat pääosin miesten kukkaroihin.

Rahapalkintojen suuruudet urheilussa perustuvat lajin kiinnostavuuteen, eli mainos- ja yleisötuottoihin. Tästä syystä on mielestäni ymmärrettävää, että suurimmassa osassa lajeista miesten saamat palkkiot ovat naisia suuremmat. On toki lajeja, joissa palkkiot ovat jo lähellä toisiaan tai yhtä suuret. Niissä tapauksissa yleinen mielenkiintokin on tasavertaista. Tasavertaisuus on saavutettu lajikehityksen kautta, ei mielestäni keinotekoisin tasa-arvoistamismenetelmin.

Norjalaisen naishyppääjän tapauksessa voisin kuvitella, että koska hän olisi mukana vain koehyppääjänä, asiasta ei välttämättä tarvitsisi nostaa porua. Koehyppääjät ovat kuitenkin mukana kilpailussa selvää tarkoitusta varten, eli varmistamassa oikean hyppylavan valinnan sekä tuuli- ja mäkiolosuhteiden soveltuvuuden kilpailun aloittamiselle. Näin ollen koehyppääjillä tulee olla riittävästi näyttöä oman osaamistason riittävydestä tähän tehtävään – näin saattaa tilanne norjalaisnaisen tapauksessa ollakin.

Miksi sitten naisurheilijat haluavat kilpailla lajissaan miesten kanssa? Käsittääkseni kyse on erityisesti siitä, että kanssasisaret eivät anna riittävästi vastusta, ja toisaalta halutaan haakea lisää osaamista ja kilpailukykyä itselle. Mielestäni tämä peruste on hyvä ja riittävä. Tiukkapiipoinen ei kannata olla, ja hyvä urheiluhuumori antaa ratkaisuille parhaan työstöpohjan, mutta tasa-arvoperustetta en haluaisi tähän sotkea - lajikohtaisten perusteiden läpikäynti riittää.

Tomi Timperi
toiminnanjohtaja

Kiitos RAY!

Vuodesta toiseen toimintamme tärkein taloudellinen tukija on ollut RAY.

Molempiin ”perinteisiin” avustuseriiniin saimme vuodelle 2004 korotusta aiempaan tasoon nähden.

Korotukset vahvistavat toimintasektoreiden liikkumavaraa ja ovat merkittäviä yhdistyksemme talouskehitykselle.

Miesten maailmasta

Teksti: Antti-Veikko Perheentupa

Onko ilolla sukupuolta?

Ilo on elämän tärkeä kantovoima. Emme voi paeta sitä tosiasiaa, että ihmisenä olemiseen kuuluu huolia ja suruja, mutta aidon ilon hetket antavat voimaa niiden kestämiseen.

Ilo kuuluu kunnioituksen ja kiitollisuuden tavoin kulttuuritunteisiin, joiden yhdessä viljely ylläpitää vuorovaikutusta ja rakentavaa ilmapiiiriä. Vanhan sanonnan mukaan jaettu ilo on kaksinkertainen ilo. Nykyaika houkuttaa hakemaan pelkistynyttä nautintoa ja mielihyvää, mutta sellaiset kokemukset jäävät helposti itsekokeskeisiksi ja erottavat ihmisiä enemmän kuin yhdistävät. On tärkeää ymmärtää, etteivät kulttuuritunteet ole ihmiselle myötäsyntisiä. Niitä on vaalittava, jotta ne säilyisivät voiman lähteinä ja sisäistyisivät myös seuraaville sukupolville.

Ilo ja suru ovat vastakkaisia mutta toisiaan tukevia tunteita, sillä herkkyyks niihin kehitty rinnakkain. Menetyksetkin muuttuvat elämää kantaviksi voimiksi, jos niiden kanssa ei jää ahdistavaan yksinäisyyteen. Jaettu suru syventää elämän sanatonta yhteisyyttä. Esimerkiksi itkijänäisten perinteessä näkyy surun yhdistävän tehtävän syvä ymmärtäminen.

Meidän miesten olisi myönnettävä, että ilon viljelyssä naiset ovat useimmiten meitä lahjakkaampia. Heillä on keskimäärin enemmän silmää kodin kauneudelle tai kykyä luoda minipuolisia yhteyden kokemuksia, jotka ovat tärkeitä ilon lähteitä. Kauneutta he arvostavat myös pitämällä miehiä paremmin huolta ulkoisesta olemuksestaan. Emme ehkä myöskään ymmärrä, että naiset luovat kauneutta ensin omaksi ilokseen ja ilahduttavat sen kautta myös ympäristöään.

Itämainen napatanssi on esimerkki naisten keskinäisestä ilottelusta. Sen sanotaan syntyneen haaremeissa naisten yhteisenä huvina, ei suinkaan miesten silmiä varten kuten helposti kuvittelemme.

Naisten ja miesten toisistaan poikkeavat kokemistavat, jotka ainakin osittain kumpuavat biologisista rooleista, voivat vahvistaa ja rikastaa sekä parisuhteita että koko yhteistyön kulttuuria, mutta saattavat myös erottaa ja etäännyttää miehiä ja naisia toisistaan. Nykyisessä sukupuoliroolien nopean muutoksen jälkeisessä kulttuurilanteessa näyttää siltä, että naisten ja miesten vaikeudesta ymmärtää toistensa kokemustodellisuuden erilaisuutta ja kunnioittaa sitä ovat lisääntyneet

Miesten ilo tahtoo olla suorituskeskeistä, usein kamppailuun, voittamiseen tai siihen samaistumiseen perustuvaa. Tämä olkoon edelleen sallittua, mutta se ei varmaan tuo syvintä iloa parisuhteisiin ja perhe-elämään. Myös mies voi huolehtia ulkonäöstään, miksei koristellakin itseään, mutta sen ohella tarjolla on vielä tehokkaampia lähimpiemme ilahduttamisen muotoja.

Vanhaan kirkolliseen vihkikaavaan sisältyy hieno kehoitus: Toistenne kunnioittamisessa kilpaillkaa keskenänne. Jokainen tietää omasta kokemuksestaan, miten huomioon otetuksi ja aidosti arvostetuksi tuleminen ilahduttaa. Tämä jalo kilpakenttä näyttää liian usein jäävän sammaloitumaan. Miehiselle kekseliäisyydelle olisi siellä paljon tilaa. ■

TALKOOT MIESSAKEISSA

Järjestämme toimitiloissamme talkoot lauantaina 6.3.2004 klo 12-16. Tarkoituksena on suorittaa erinäisiä toimitilojemme huoltotoimenpiteitä ikkunoiden pesusta varastojen siivoamiseen. Tarjoamme talkooporukalle sapuskat!

Tervetuloa mukaan!

Ilmoittautumiset:
Tomi Lindfors
puh. 09-6126620
sähköposti tomi.lindfors@miessakit.fi

Kommentti kirjoitukseen Muuttaa muuttamalla (URHO 4/2003)

Näin uutena jäsenenä hämmästyin tekstiä, jossa käsiteltiin miesasiaa. Havaintoni oli, että kirjoituksessa puhuttiin väkivaltaisista miehistä, ja miehiä syyllistettiin...

Onkohan tämä nyt kovin viisasta lähteä luokittelemaan, normittamaan ja lokeroimaan miehiä kovin negatiivisesti?

Huh huh, tämäkö on sitä miessakkitoimintaa – ole nyt sitten mies, jos toteamukset ovat noin rajuja. Esittäisin pyynnön kirjoittajalle, että hän esittäisi kuusi esimerkkiä siitä, kuinka hyvä suomalainen mies on. Kannattaisiko häntä myös kehua?

Olisiko vuosi 2004 positiivisten ajatusten vuosi – annettaisiin miehille kiitosta ja tunnustusta, se voisi tuoda lisää jäseniä!

Paavo Vähätiitto

VALTUUSTO 2004-2005

Yhdistyksen kokouksessa 23.1.2004 valittiin yhdistyksemme valtuustoon seuraavat henkilöt:

Andersson, Pertti Helsinki
Arajärvi, Pentti Helsinki
Granskog, Lars Helsinki
Järvinen, Risto Espoo
Kaukiainen, Yrjö Helsinki
Kuisma, Risto Laukkokoski
Kuusisto, Tapio Pomarkku
Lindholm, Jarmo Espoo
Lyly, Simo Espoo
Martikainen, Paavo Vantaa
Nuutinen, Erkki Helsinki
Peltovuori, Timo Oulu
Reinikainen, Raimo Kontioniemi
Salovaara, Risto Järvenpää
Saneri, Ilmo Hollola
Säävälä, Hannu Oulu
Tikka, Timo Lahti
Voutilainen, Onni Joensuu

Valtuusto kokoontuu
kevätkokoukseensa
20.3.2004 Helsingissä.

Miehen onnen avaimet

Teksti: Hannu T. Sepponen, Raportti Tampereen miespäiviltä 2003

Sarkasmeja miehen onnesta

Seitsemänsien miespäivien ensimmäisen puheenvuoron käytti kirjailija Hannu Raittila. Hänen kantava ajatuksensa kuului seuraavasti; mies on tuomittu olemaan moraalinen olio. Siinä on miehen onnen lähde. Se on ehtymätön, koska loppumaton on myös miehen velvollisuus itsensä kasvattamiseen. Raittila kuvasi naisen ja miehen eroa. Naistenlehdissä annetaan ymmärtää, että nainen voi loppumattomasti tehdä matkoja itseensä ja suorittaa siellä syvällä itsessään loputonta kankaavuuta. Toisin on miehellä. Olisi poliittisesti epäkorrektia kehottaa miestä menemään syvemmälle itseensä, miehisiin piirteisiinsä. Olemmehan saaneet tietää, että mies esimerkiksi seksissä on rujo ja viettilähtöinen. Muuta viettivetoisuutta kuvaa väkivaltaisuus, erityisesti toisia miehiä kohtaan, enemmän kuin puolisoaan tai naisia kohtaan ylipäänsä.

Hyvä uutinen tässä kuitenkin on, että mies on tuomittu pysyvään moraalin etsintään. Koska miehen on jatkuvasti pidettävä itsensä aisoissa, elämänsä joka sekunti, satoja kertoja päivässä, kuten Raittila kärjisti, muodostuu hänestä vähitellen korkeatasoinen olio. Mies voi nyt tämän tuomionsa tähden viettää aika uljasta ja komeaa elämää, koska hän ei voi heittäytyä perimmäisen luontonsa vietäväksi, vaan on pakossa hallita itseään ja tekevänsä. Tästä syystä mies on tuomittu kilvoitteluun, kun naiselle pohjaton omahyväisyys on katala ansa; kun ei tarvitse kilvoitella, ei myöskään kehity.

Mies, toisin kuin nainen, ei voi mennä syvemmälle itseensä, vaan kohti yleistä ihmisyyttä, eettisyyttä, hyvää. Tosin mieskin on ruumiillisuutensa vanki. Mutta vaikka "eläimen" etu miehessä olisikin yhtä, on miehen etu ihmisenä pyrkiä toiseen eli moraalisuuteen. Miehen elämä on siten kertomusta pyr-

kimyksestä pois omasta "alkuperäisestä" luonnostaan. Tämän on syytä jatkaa edelleenkin, koska sukupuolisuhteet ovat kovaa vauhtia järjestymässä uudelleen. Korkeammassa koulutuksessa jo 70 prosenttia on naisia. Raittila ennusti, että pääoma tulee lähiaikoina hylkäämään patriarkaatin ja naiseus nousee uuteen arvoon. Naiset alkavat pyörittää yhteiskuntaa, heitä valitaan valtionvarainministeriksi ja he valtaavat vallan enemmistön. Silloin kuvaan tulee ylimmäiseen vallankäyttöön liittyvä vastuu myös vaikeista asioista. Silloin naisten on myös aika pystyä vaikeimpaan, luopua uhrin roolistaan, niin makea kuin se onkin. Silloin kysytään, kenen asia feminismi lopulta on. Ei voida enää kelliä makeassa ja kivassa vastuuttomuuden asemassa, vaan on otettava vaikea vastuu yhteiskunnan järjestämisestä.

Siinä kohdassa viimeistään tulee ajankohtaiseksi, että faustinen olio, mies, on luonut maailman, nyt tämän seppä-ihmisen on tehtävä viimeinen taontansa, luoda itsensä uudeksi, ellei halua syrjäytyä tai häjyillä.

Isyyden onni

Miespäivien järjestelyssä alusta alkaen mukana ollut toimittaja Hannu T. Sepponen oli saanut aiheeseen alustaa isyyden onnesta. Sepponen totesi aluksi, että isyys toteutuu Suomessa pohjoismaisen hyvinvointimallin oloissa, joissa vähä vähältä on siirrytty isän-oikeudesta äidinoikeuden linjaan. Tämä on tapahtunut vähittäisten reformien kautta, jossa äidin erityisasema on ikään kuin erityiskorvaus tähän asti jatkuneesta eriarvoisuudesta työelämässä ja -urassa sekä tulonmuodostuksessa. Samanaikaisesti Ranskan vallankumouksesta alkanutta työvoimatavaran yksilöllistymisen ja vapautumisen vallankumousta on seurannut erikoislaatuinen individualistinen tulkinta "synnytystyön" luonteesta. Lapset ovat ikään kuin "tekijän omaisuutta", erään-

---

laista työvoimatavaran itseomistuksen muunnos. Mutta sikäli erikoislaatuinen muunnos, että tässä työvoiman käytön tulosta ei luovuteta “työnantajalle”, vaan tulos palaa (joskin väliaikaiseen) yksityisomistukseen työntekijälle.

Tässä maastossa siis täytyisi toteutua tasaveroinen vanhemmuus ja isyys, joka on monella tapaa uhanalainen ja kriisitilanteissa myös kyseenalaistettu. Tätä miesten kokemaa epävarmuutta ja alentamista ei ole näihin päiviin asti otettu kovin vakavasti, vaikka asian olemassaolo tunnustetaan mm. kriisityön parissa. Omalla tavallaan isyys-vanhemmuuden toissijaisuus ja huonommuus näkyy eron jälkeisissä järjestelyissä, joissa ylivoimainen enemmistö lähivanhemmuudesta on yhä naisten hallussa ja “luontaisoikeuden” kaltainen itsestään selvä järjestely. Sepponen viittasi myös omiin kokemuksiinsa, joissa jo nuorena miehenä saa kuulla murskaavia arviointeja miehen kyvystä vanhemmuuteen sekä kykyyn toimia kasvavan polven huoltajana sekä miehen väitetyistä rajoituksista naista vajavai-
sempana, huonommin lapsia ymmärtämään kykenevänä. Laajemminkin näyttää siltä, että isyys on yhä varavanhemmuus-järjestelmä, vaikka isien osallistuminen lastensa ja perheen elämään on varmasti lisääntynyt.

Isyys saa olla ja isien tulee ottaa asemansa vanhempana täysvaltaisena ja tasaveroisena äitiyteen nähden ja niin että asema ei määräydy äitiydestä käsin eikä kautta. Isyys saa olla rankastikin “emoutta” eli täysillä heittäytymistä läheisyyteen lasten kanssa, vaikka “hössötystä”. Tekisi välillä oikein hyvää ns. taantua kunnolla lällytellä ja lassytellä nousevalle polvelle aivan sydämen kyllyydestä. Kypsä aikuisuus kestää sen kyllä. Puhujan mielestä isyys saa olla myös “eksistentiaalinen” ratkaisu, jos siltä tuntuu. Toisin sanoen: miksi läheisyyden, samuuden ja itsen jatkumisen tunteet saisivat olla vain naisten yksityisomaisuutta. Kun mies väsyksiin asti toteutuu elämässä ja työssä suoritus-

tensa kautta, olkoon edes vanhemmuudessa eksistentiaalisuoritukset arvossa!

Isyys saa olla kasvuprosessi. Voi olla että vastuu pienemmästä tulee eteen ensimmäistä kertaa. Ei heti voi kaikkea osata ideaalisesti. Mutta isyys saa olla valtiomiestaitoakin. Miehillä on “vieroituksensa” johdosta paljon laajempaa tietämystä, jotka voivat täydentää lähisosiaalisuudessa, epäkriittisessä ja samanimielisessä siskotelussa peuhaavien naisten suppeita katsomuksia. Voi olla että tuo universaalisuus on miehistä, mutta jos muuta ei ole vielä keksitty?

Teoreettisen osan loppuksi Sepponen vaati myös naisia ja äitejä, tätejä ja siskoja luopumaan ottamaan tulkintaetuoikeudesta “syntyperänsä vuoksi” osallistua lastenkasvatukseen ja perheasioiden määrittelyyn. Mielellään voisi toivoa että ihmiset osallistuisivat keskusteluun julkisuudessa tai lähipiirissä aivan aikuisina ja omana itsenään.

Puhuja kuvaili monien esimerkkien kautta kokemustaan isänä ja vanhempana toimimisesta, jonka pohjimmainen tilanne oli positiivinen järkytys lapsen synnyttyä. Käärö, joka selvästi ilmoittautui isänsä tyttäreksi, aiheutti mulistuksen jossa ei ole ollut havaittavissa loppua. Luonnollisista syistä isän oli osallistuttava joka toinen yö lapsen korvikeimetykseen, joka lienee ollut hyvä alku läheiselle suhteelle. Kenties moni muukin mies on joutunut samaan kokemukseen ääntä siitä pitämättä. Mutta joka tapauksessa täyttä vanhemmuutta voi suositella kaikille. Lapsi tarvitsee ennen kaikkea hoidon, eikä kysele kuka sitä antaa. Tuon hoidon tarjoaminen ja pitkäjänteinen lapsen elämään osallistuminen on tärkeimpiä tekijöitä myös miehen onnessa. Miehen ei tule arkailla tuon roolin ottamista, se tasapainottaa myös puolisoiden välistä suhdetta.

Pelimiehen onni

Entinen ammattijalkapalloilija Miikka Kajander joutui keskeyttämään peliuransa lukuisten

---

loukkaantumisten jälkeen. Kajanderin saavutuksiin ehti tulla SM-mitaleita junioreissa, hopea miesten puolella. Saavutuksia ovat myös olleet huippupelit kansainvälisillä kentillä, kuten Interiä, Ajaxia vastaan. Kipinä jalkapalloon alkoi nuorena, kun sai seurata ja pelata isompien, mm. TPS:n edustusjoukkueen kaverieitten kanssa. Myöhemmin Miikka itsekin tuli nuorempien esikuvaksi. Alusta alkaen jo harjoitukset olivat tärkeä osa pelaajan kokemasta onnesta; hyvät syötöt, maalit, omat kehitykset.

Urheilijan arki on ammattitasolla sinänsä hyvin tarkkaa ja askeettista. Kiinni on oikeastaan 24 tuntia vuorokaudessa. Kesänviettoa ei voi ajatellakaan normaalilla tavalla. Loukkaantumiset kuuluivat mukaan Miikan lähes kymmenvuotisella uralla. Polvia mm. operoitiin viiteen kertaan. Kuntoutuminen oli henkisesti rankempaa kuin voisi kuvitella. Fysioterapeutin kanssa oltiin tuntikausia päivässä. Silloin alkaa touhuun tulla yksilölajin piirteitä. Valmentajat eivät aina osanneet tilanteeseen suhtautua. Mukana kulkee tietenkin piinaava ajatus: miksi juuri minulle kävi näin.

28-vuotiaana Miikan polvi meni lukkoon aivan tavallisessa pelin jälkeisessä venyttelyssä. Lääkäri oli jo aiemmin varoittanut, että jalat voi mennä pysyvästi. Itsesyytökset kaikuivat mielessä. Mutta nyt ensimmäistä kertaa leikkauksen jälkeiseen kuntoutukseen lähdettiin ilman tavanomaista pelitavoitetta; kunhan vain saadaan paikat kuntoon.

Siinä vaiheessa oli jo otettava tilanne realistisesti kannalta. Kun on perhettä, kun on edessä opiskelut, kun on mahdollista pysyä lajin parissa valmentajana, alkaa katkeruuskin haihtua. Miikka kuvaili mikä tyydytys oli jo siinä, että harrastuksesta tulikin ammatti kymmeneksi vuodeksi. Samalla saattoi käydä ulkomailta paikoissa joihin muuten ei olisi tutustunut. Saattoi perehtyä kulttuureihin ja kieleen ja elää pitempiä jaksoja ulkomailta. Oli tullut monia ystäviä, jotka säilyvät edelleen.

Monien loukkaantumisten jälkeen motivaatio paluusta alkoi olla kovilla uusiutuvien leikkauksen vuoksi. Ehkä riittäisikin että vielä voi olla lajin parissa pienemmissä kuvioissa valmentajan ominaisuudessa.

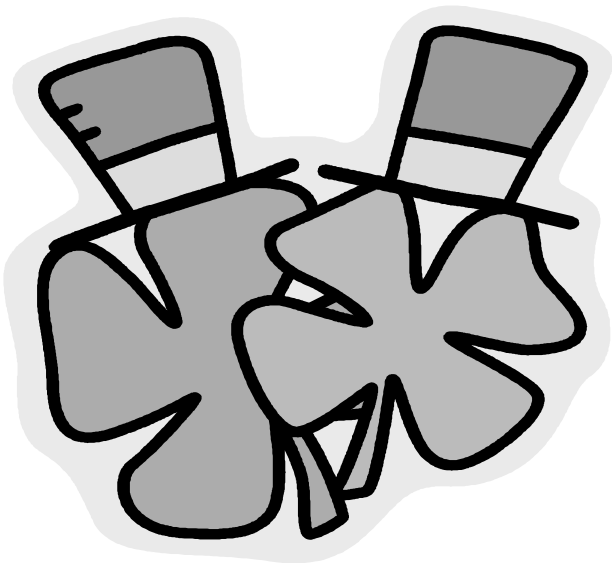
Mutta pukukoppia kaippaa aina, sanoi Miikka. Pukukopissa puhuttiin asioista, joista tuskin muuten koskaan.

Toisenlainen onni

Irakista paennut kurdi, tulkkina Suomessa toimiva Abdulkarim Hassan toi keskusteluun perinteisemmän yhteisöllisen kulttuurin näkökulman. Mies on onnellinen, kun hän kykenee huolehtimaan perheestä ja lapsistaan. Onni koostuu monista tekijöistä ja kuin palapeli, jossa kaikki osat ovat tarpeen. Elämässä on oltava varovainen eikä tehtävä suuria virheitä. Sellainen voisi viedä koko lopun elämän onnen. Onnellinen voi olla huonoissakin oloissa, jos kyseessä on oman yhteisön tai koko kansan kärsimys. Isänmaa ja oma yhteisö on kurdille, siis myös kurdimiehelle erittäin tärkeä. Onni on olla isänmaan ja kansan puolella, kuten Abdulkarimkin oli seitsemän sissitaistelijavuoden muodossa. Taistelu vei hänetkin vuorille, kaupunkilaiselle tottumattomiin oloihin lumen ja pakkasen keskelle. Taistelu lopetettiin vasta, kun Saddamin hallinto turvautui kemiallisiin aseisiin kurdeja vastaan. Abdulkarim joutui olemaan paossa sekä Turkissa että Iranissa. Pakolaisvuosinaan hänellä ei voinut olla aavistustakaan, että tuntematon pohjoinen maa olisi oleva hänenkin kotimaansa.

Kurdiyhteiskunnassa pojan ja miehen asema on yhä tyttöä ja poikaa parempi, mutta myös perheen eteen tehtävät työt ja velvollisuudet ovat kovempia. Poikaa kasvatetaan yhä perheen "pikku mieheksi", jonka on tarvittaessa otettava vastuu muista. Miehen on oltava kestävä ja vahva. Niinpä ei ole ihme, että kurdiyhteisössä naimisiinmeno ja -pääsy on jo hyvän miehen mitta. Vaikka henkilökohtai-

sesta liitosta on samalla kyse, käydään perheitten kesken pitkälliset keskustelut ja neuvottelut liiton onnistumisesta, mukaan luetuna taloudelliset suoritukset. Ensimmäinen lapsi on tärkeä ja todistus miehen isyydestä. Poikaa toivotaan, mutta tytär on myös hyvä ensimmäisenä lapsena. Työ ja hyvä ansio ovat myös todistus miehen kyvyistä ja siis onnesta. Kunnia täydentää miehen arvostusta ja onnea, ilman kunniaa on raskasta elää.

Sana kunnia on saanut välillä vähemmän hohdokkaan sävyn, kun välillä julkisuudessa putkahtaa esille kunniamurhan käsite, kuten äskettäisen Ruotsin tapauksen johdosta. Abdulkarim halusi suhteellistaa asiaa ja kysyi, kuinka suuri ero on tämän kulttuurisen käsitteen ja myös Suomessa tapahtuvien mustasukkaisuussurmien välillä. Joskus on niin, että riidellään kolikosta, mutta itse riita, kunnia, nöyryytys ja häpeä alkavat elämään omaa elämäänsä.

Pakolaiselle, maasta lähteneelle voi omakohmainen onni olla kipeä asia siksikin, että moni jäi maahan ja kenties menehtyi taistelussa. Mutta maasta joutui kuitenkin lähtemään ainakin kolme miljoonaa kurdia, kaikkiaan viisi

miljoonaa irakilaisista pakeni ulkomaille. Pakolaiseen sopii myös irakilainen sananlasku, että kivikin on onnellisempi omilla sijoillaan kuin muualle vierineenä. Koska niin monet ulkoiset seikat voivat ihmistä liikutella, on loppujen lopuksi kuitenkin tärkeää löytää olosuhteet huomioon ottava kohtuullinen sisäinen tyytyväisyys ja olotila. Tyytyväisyys ja onnellisuus ovat vierekkäisiä, jos eivät aivan samoja asioita.

Onneen vaikuttaa moni yksittäinen seikka. Kuten tieto. Jos joutuu vastoinkäymisiin, auttaa tieto edes suhtautumisessa, vaikkei poistaisi olosuhteita. Abdulkarim sai astman kylmillä vuorilla, monien metrien hangen ja jopa nelikymmenasteisen pakkasen keskellä. Jos astmalle kiukuttelisi, voisi olla hankalampaa, kuin että jos sen hyväksyy koettelemuksena, asiana jonka kanssa nyt on eletävä. - En tienynyt Suomea kohtalokseni, nyt vuosien jälkeen voin sanoa että tämä maa kuuluu minullekin, perheelleni ja lapsilleni. Itse olen kolmasosalta suomalainen, kahdelta kolmasosalta kurdi, lapseni ovat jo valtaosaltaan suomalaisia.

Abdulkarimin alustus herätti hyvin toisenlaisen keskustelun kuin muuten miespäivillä. Häivähdys toisenlaisesta elämästä, yhteisöllisten tosiasioiden sävyttämistä arvoista tuo mieleen ehkä entistä suomalaistakin elämää, josta niin nopeasti on siirrytty yksilöllisiin, jopa ääri-individualistisiin arvoihin.

Alustajan mielestä suomalainen yhteiskunta on kuitenkin rauhallinen ja turvallinen maa elää. Suomalaiset ovat varsin vaitonaisia ja etenkin miehet saivat puhua enemmän. Kurdimiehen silmään pistää avioerojen ja yleensäkin eroamisten helppous. Maahanmuuttajamiehen kannalta näyttää aluksi siltä, että miehen asema laskee Suomeen tullessa. Mutta aika monessa tapauksessa tilanne asettuu vähitellen. ■

Espoossa panostetaan isyyden tukemiseen

Teksti: Tomi Timperi

Miessakit ry ja Espoon kaupunki ovat solmineet yhteistyösopimuksen Espoon Perhekeskusprojektin perhevalmennuksen isäryhmätoiminnan käynnistämistä ja siihen liittyvästä koulutuksesta ja työnohjauksesta. Espoon kaupunki kehittää mm. synnytysvalmennustaan tarjoamalla jatkossa isille omia ryhmiä, jotka kokoontuvat ennen ja jälkeen synnytyksen. Miessakit ry on mukana isäryhmätoiminnan käynnistämisen suunnittelussa, isäryhmänvetäjien kouluttamisessa sekä käytännön toimintaan liittyvässä työnohjauksessa. Yhdistyksemme pitkäaikaiset aktiivit ja valtuustomme jäsenet *Ilmo Saneri* (mth, isätyöntekijä) ja *Timo Tikka* (esh, työnohjaaja) vastaavat käytännön tasolla tuottamamme palvelun sisällöstä ja toteuttamisesta.

Taustalla Hollolan malli

Tiirismaan Kansanterveystyön Kuntayhtymässä (johon kuuluvat Hollola, Hämeenkoski ja Kärkölä) on kehitetty synnytysvalmennukseen liittyvää isäryhmätoimintaa vuodesta 1996 alkaen. Ilmo Saneri on ollut mukana kehittämässä ko. toimintaa vuodesta 1999, ja on yhdessä Timo Tikan kanssa työstänyt perhevalmennuksen isäryhmille sisältömallin, Hollolan mallin. Tämä samainen malli on koulutus pohjana myös Espoon kaupungille annettavassa isäryhmänvetäjien koulutuksessa.

Hollolan mallin sisältö koostuu viidestä eri aihekokonaisuudesta, joista kahta käsitellään ennen ja kolmea jälkeen synnytyksen. Keskeisenä piirteenä isäryhmätoiminnassa on vertaistuki, eli ryhmiin osallistujat jakavat aihepiireihin liittyviä kokemuksia ja tuovat myös mukaan mahdollisia uusia, omasta kokemuksesta kumpuavia aiheita. Ryhmänohjaaja tukee ryhmäytymistä ja keskustelua, ei opeta. (Toim.huom. Tätä kirjoitettaessa

saimme tiedon, että Hollolan toiminnasta on saatu koottua tietoa isien kokemuksista isäryhmätoiminnasta – toivottavasti saamme tämän kuulemma erittäin positiivisen koosteen myös URHOssa julkaistavaksi!)

Miessakit mukaan

Espoon kaupungista oltiin syksyllä 2003 yhteydessä Miessakkeihin toiveena yhteistyön aloittaminen isäryhmätoiminnan käynnistämiseksi. Yhteydenoton taustalla on puheenjohtajamme *Matti Rimpelän* käymät keskustelut Espoon Sosiaali- ja terveystoimen johdon kanssa. Ilmo Saneri ja Timo Tikka olivat tavoilleen tyypillisesti heti valmiita lähtemään työstämään tätä haasteellista projektia. Yhteistyösopimus allekirjoitettiin tammikuun 2004 alussa, ja tähän mennessä on jo toteutettu suunnittelupalaverien lisäksi varsinainen koulutuspäivä, johon osallistuivat Espoon kaupungin Isätiimin jäsenet ynnä muut koulutettavat.

Miessakit ry:n tarjoama perhevalmennuksen isäryhmien käynnistämishjelma koostuu toiminnan käynnistämisuunnitteluun osallistumisesta, Hollolan mallin kouluttamisesta, aluekohtaisesta käynnistämistuesta sekä varsinaisen ryhmätoimintavaiheen vetäjien työnohjauksesta – ohjelma on monistettavissa valtakunnallisesti.

Miksi isille omat ryhmät?

Jo kohta vanha perusvirsi *yhteiskunta muuttuu – roolit muuttuvat – miehen asema muuttuu – miten kohdata uudet haasteet* on taustalla tässäkin projektissa. Suomessa on erinomainen äitiys- ja lastenneuvolajärjestelmä, jota voidaan entisestään parantaa ottamalla myös isät ja heidän erityislaatusensa huomioon mm. juuri synnytysvalmennusta kehitettäessä. Isä ja äiti ovat lapselleen alusta alkaen yhtä arvokkaita omalle sukupuolelleen ominaisella tavallaan. Nyky-yhteiskunnassa miesten mah-

dollisuudet olla lähellä lapsiaan ovat kasva-
neet. Lähes kaikki isät kokevat tärkeäksi osal-
listua synnytykseen ja tulevat mukaan myös
synnytysvalmennukseen. Isän rooliin liitty-
viin kysymyksiin ei kuitenkaan erityisesti sy-
vennytä, ja samassa tilanteessa olevien mies-
ten säännöllinen keskinäinen keskustelu luo-
kin mahdollisuuden jutella asioista, joita ei
haluta eikä välttämättä edes osata ottaa esille
tämänhetkisessä synnytysvalmennuksessa.
Vertaistuki luo varmuutta oman roolin löytä-
miseen ja tukea tärkeiden asioiden pohdinnas-
sa. Omalle sukupuolelle ominaisista lähtö-
kohdista löytyvä isyys tuntuu kotoisimmalta.

No entäs miksi Miessakit?

Verkostoituminen yhteiskuntamme eri toimi-
joiden kanssa on yksi järjestömme perustehtä-
vistä. Julkisen tahon kanssa tehtävän yhteis-
työn myötä järjestömme mahdollisuudet omi-
en vaikutustarpeiden esille tuomiseen para-
neet. Asiantuntevan järjestön tuki taas antaa

isommille organisaatioille mahdollisuuden
erityisosaamisen lisäämiseen henkilöstönsä
keskuudessa. Verkostoituessa oppii aina uusia
ja tärkeitä asioita.

Kehitystyö jatkuu

Espoon kaupunki on ison haasteen alla uudis-
taessaan perhevalmennuskokonaisuuttaan.
Projektiin liittyy paljon muutakin kuin isäryh-
mätoiminnan kehittäminen ja kattavat uudis-
tukset isossa organisaatiossa vaativat sinni-
käästä työtä epäonnistumisten ja onnistumisten
ristipaineessa. Joka tapauksessa on hienoa ja
merkittävää, että yksi maamme suurimmista
kunnista on halukas ja riittävän rohkea kehit-
tämään tarjontaansa nykyaikaiseksi myös per-
hevalmennuksen osalta. Yhdistyksemme tu-
kee Espoon hanketta mahdollisuuksiensa mu-
kaan ja uskomme, että nyt tehtävä työ antaa
tekijöilleen runsaasti ilon ja ylpeyden aihetta
myös tulevaisuudessa. ■

Kursseja ja koulutusta

PÄIHTEET JA MIES SEKÄ MIEHEN TUNTEET

Kouluttaja: Matti Nokela, erityisopettaja, kouluttaja, johdon- ja esimiesten työnohjaaja

Sisältö: Havahduttava tietoisuus siitä kuinka aivot toimivat ja miten psykoaktiiviset aineet vaikuttavat tunteita muuttaen.

Ajankohta: 17.5.2004, klo 17.30-20.00

Hinta: 10 €/osallistuja

Paikka: Miessakit ry, Annankatu 16 B 28, Helsinki

Ilmoittautumiset: 30.4. mennessä Miessakit ry 09 612 6620

”KUUNTELE SUKUPUOLESI VIISAUTTA”

–Sukupolvien välinen trauma ja mahdollisuus

Puhujat: Antti-Veikko Perheentupa, Tapani Sihvola, Visa Koiso-Kanttila

Maria-Instituutin järjestämä koulutustilaisuus, alustajana johtaja Britt-Marie Perheentupa.

Ajankohta: 21.4.2004, klo 18.00-20.00

Hinta: 30 € ilta/henkilö, 40 € ilta/pariskunta, 15 € ilta/opiskelijat

Paikka: Miessakit ry, Annankatu 16 B 28, Helsinki

Ilmoittautumiset: Maria-Instituutti / Katja Salo 09 7562 2250

PATIKKASAKKI

Ryhmä toimii aidossa miessakkihengessä, mutta kokoontuu harvemmin, ehkä 5-6 kertaa vuodessa. Tapaamisiin käytetään kokonainen päivä tai viikonloppu ja niiden olennainen osa on liikkuminen luonnossa. Aikaa varataan myös miehenä olemista pohtivalle keskustelulle. Kohdealueina ovat sopivalla etäisyydellä sijaitsevat retkeilymaastot. Joskus voisi ulottaa retken Lappiin, tai jopa vielä kauemmas – jos on miehessä menijää..

Ajankohta: liikkeellelähtö 7.3.2004

Ilmoittautumiset: Risto Railo 09 805 5249, 050 571 9928, risto.railo@kolumbus.fi

VIHAKOULU MIEHILLE

Tarkoitus

- syventää itsetuntemusta; tukea vuorovaikutustaitoja; vahvistaa voimavaroja; kohdata suuttumisen, vihaisuuden ja ärsyyntymisen eri tasot, ilmenemismuodot ja asenteet; pyrkiä jäsentämään vihanhallinnan keinoja käytännössä; kartoittaa tarpeita ja asenteita vihaisuuden alta; rohkaista omakohtaisten tunteiden tunnistamiseen ja ilmaisuun, sekä hallintaan; hahmottaa pari- ja ihmissuhteissa myönteisiä dialogi-, vuorovaikutus- ja toimintamalleja

Työtavat

- rentoutusharjoitukset; luovat ryhmätyöt; kartoitus- ja jäsenystehtäviä; simuloitua demonstraatioita; avoin keskustelu; huumori ja komiikka

Ryhmät

9.3., 6.4. ja 10.5.2004, aina klo 18-21

Hinta: 20 €/ ilta

Ilmoittautumiset: Miessakit ry 09 612 6620
sähköposti tomi.lindfors@miessakit.fi

Yksilövalmennus

"Yksityisessä vihakoulussa" on samat tavoitteet kuin ryhmissä ilman luovia harjoituksia. Privaattiohjaus on suunnattu myös pareille, jotka haluavat työstää parisuhdettaan yhdessä. Yksilövalmennus kertoja voi olla 1 - 10 kertaa / 90 min.

Hinta: 45 € / kerta

Ilmoittautumiset: Turo Herala 050 408 7258

Vetäjä:

Työyhteisökouluttaja Turo Herala

Paikka

Miessakit ry, Annankatu 16 B 28, Helsinki

Kursseja ja koulutusta

TARINATEATTERIKURSSI MIEHILLE

Pidetään hauskaa, hullutellaan, tutustutaan, revitellään, ihmetellään, opetellaan, venytellään omia rajoja ja välillä siemaillaan kahvia. Ei tiukkapipoisille. Puhutaan ja tehdään.

Enemmän tehdään:

- ryhmääntymisjuttuja toiminnan kautta
- näyttelijöiden lämmittelyharjoituksia
- kokeillaan tarinateatterin perusmenetelmiä
- treenataan näyttelijäntyötä
- tutustutaan muusikon rooliin
- jaetaan kokemuksia, tunteita, tarinoita
- harjoitellaan joustavuutta, uusia tilanteita
- muistellaan menneitä
- hahmotellaan tulevaa
- ollaan tässä ja nyt

Tarinateatteri eli Playback Theatre on improvisaatioteatteria, jossa läsnäolijat kertovat tilanteita, tunnelmia ja tarinoita omasta elämästään. Ohjaaja, näyttelijät ja muusikot tekevät niistä välittömästi näytännöllisiä kohtauksia.

Yhteisen inhimillisyyden asettaminen näyttämölle avaa uusia näkökulmia sekä kertojalle että muille ja lähentää ihmisiä toisiinsa. Näin tarinateatteri haluaa korostaa yksilön kokemusten tärkeyttä ja arvoa.

Kokemuksia tarinateatterista

”Siinä on mahdollisuus olla kertojan tuolissa tai itse näyttämöllä. Näyttämöllä saat olla esim. nelivuotias poika, mustasukkainen aviomies, vainajan puoliso, poliisi, koira – toisin sanoen erinäisissä rooleissa. Kertojan tuolissa muistan, kun kerroin mm. kun olin sotalapsena Ruotsissa. Se oli minulle hyvin koskettava kokemus nähdä oma tarina näyttämöllä.”

- Pertti Andersson

Aika ja paikka

Keskiviikkoisin klo 13- 16

31.03, 07.04, 14.04 ja 21.04.2004

Miessakit ry, Annankatu 16 B 28, Helsinki

Hinta

8 eur/hlö/kerta

Kouluttaja – Tiedustelut - Ilmoittautumiset

tarinateatteriohjaaja Martti Pekkanen

Tarinateatteri Mielikuva 040 771 7979 martti.pekkanen@pp.inet.fi www.tarinateatteri.net

Kursseja ja koulutusta

RYHMÄNOHJAUKSEN PERUSTEET

Aika

Neljä koulutuspäivää klo 9-16
21.8., 22.8., 28.8. ja 29.8.2004

Paikka

Miessakit ry, Annankatu 16 B 28, Helsinki

Osallistujat

10-12 miestä
aiempaa koulutusta/kokemusta ei tarvita

Tavoite

Osallistujat saavat koulutuksen ryhmänohjauksen ja ryhmädynamiikan perusteista sekä välineitä miesryhmien kanssa työskentelyyn. Koulutuksen jälkeen koulutetuilla on mahdollisuus oman ryhmän kasaamiseen Miessakit ry:n miesryhmätoiminnan puitteissa sekä osallistumiseen pääkaupunkiseudun ryhmänohjaajien säännöllisiin tapaamisiin, joissa käydään läpi ryhmien vetämisestä saatuja kokemuksia ja niistä heränneitä kysymyksiä.

Menetelmä

Koulutuksessa käytetään toiminnallisia menetelmiä ja osallistujat työskentelevät myös henkilökohtaisella ja kokemuksellisella tasolla.

Sisältö

1. Ryhmän vaiheet (aloittaminen, kehittyminen, lopettaminen)
2. Ryhmäroolit
3. Ohjaajan roolimatriisi ja ohjaajana kehittyminen
4. Ryhmäilmiöitä
5. Miesryhmän erityislaatu (erilaiset miesryhmät, harjoituksia, miesten jutut)

Hinta

250 €

Miessakkien jäsenet -20 %, jäsenhintaisia paikkoja rajoitetusti

Kouluttaja

Eero Julkunen, FK, PDO

Ilmoittautumiset

Miessakit ry, Tomi Lindfors, puh. 09-6126620
sähköposti tomi.lindfors@miessakit.fi

Kursseja ja koulutusta

MIESTEN KASVURYHMÄ TOIMINNALLISIN (PSYKODRAAMA) MENETELMIN

liikumme miehenä olemisen ja elämän peruskysymysten äärellä

Viisi kertaa kokoontuvassa ryhmässä syvennymme jokaisella kerralla eri teemaan. Ennalta valittujen teemojen rinnalle kukin osallistuja voi myös tuoda oman tärkeän aiheensa.

Teemat

- isäsuhteeni, äitisuhteeni, parisuhteeni, miesidentiteettini nyt ja tulevaisuudessa, liittymiseni tai liittymättömyyteni (elämään, toisiin ihmisiin, ryhmiin, itseeni, jne.), selviytymiskeinojeni (strategiani) tarkastelua; uusien löytämistä, SINUN teemasi

Mitä psykodraama on ja mitä se ei ole

Psykodraama (pd) on keino käsitellä konkreettisesti elämän peruskysymyksiä. Pd ei ole esiintymistä tai teatteria, siinä mielessä nimi on harhaanjohtava. Pd on yksi tehokkaimmista tavoista lisätä itsetuntemusta, työstää vanhoja traumoja, eheyttää ihmissuhteita ja lisätä kykyään vastata elämän haasteisiin. Pd:ssa konkretisoidaan tarkasteltavia asioita tai ihmissuhteita mm. roolien ottamisella. Pd:ssa korostuu tässä ja nyt tapahtuva toiminta. Ryhmässä työstämme teemoja keskusteluin ja psykodraamalla. Jokainen voi osallistua siinä määrin kuin itse on siihen valmis.

Kurssin rakenne

Kurssipäivät: 4.9., 16.10., 13.11., 11.12.2004 ja 21.1.2005.

Työskentelyaika: 9.00 – 17.00 sisältäen ruokatunnin.

Paikka: Helsinki, tarkennetaan ilmoittautumisen yhteydessä

Hinta

300 €

Työttömät, opiskelijat ja eläkeläiset -5 %

Miessakkien jäsenet -20 %, jäsenhintaisia paikkoja rajoitetusti

Maksu mahdollisuus suorittaa sopimuksen mukaan

Kenelle tarkoitettu?

Kurssimme soveltuu kaiken ikäisille omasta kasvustaan ja hyvinvoinnistaan kiinnostuneille miehille. Jokaisen ilmoittautuneen kanssa sovimme kahdenkeskisen haastatteluajankohdan ennen kurssin alkua.

Ohjaajat

Jouni Linnankoski (sos.kasvattaja) 050 4607 160

Jani Roman (TRO, DI, joogaopettaja) 0500-762 772,
jani.roman@zingcompany.com

Ilmoittautuminen Miessakit ry, Tomi Lindfors puh. 09-612 6620,
tomi.lindfors@miessakit.fi

Mukaan miesryhmään

Miessakit kutsuu miehiä koko maassa paikallisiin vuorovaikutusryhmiin, joissa keskustellaan mieheydestä ja miehen roolista ja vaihdetaan kokemuksia muiden kanssa. Mikäli haluat lisätietoja ryhmien toiminnasta tai haluat mukaan ryhmään, ota yhteyttä!

Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen + KOKO SUOMI

Tomi Lindfors / Pertti Andersson

Puh. 09-612 6620

tomi.lindfors@miessakit.fi / pertti.andersson@miessakit.fi

Joensuu

Onni Voutilainen

Puh. 050 365 6138

onni.voutilainen@jns.fi

Lahti / Päijät-Häme

Timo Tikka

Puh. 03-780 1421 / 040 552 3310

timo.tikka@phnet.fi

Somero

Voitto Vieraankivi

Puh. 050 566 4116

voitto.tiimivalmennus@surfeu.fi

Kuopio / Itä-Suomi

Raimo Reinikainen

Puh. 0400 881 166

andracon@hotmail.com

Turku

Esko Vierikko

Puh. 040 503 3891

esko.vierikko@utu.fi

Hyvinkää

Veikko Korhonen

Puh. 040 567 4600

veikko.korhonen@hyvinkaa.fi

Tampere

Simo Ollila

Puh. 03-214 9029

tremies@saunalahti.fi

www.saunalahti.fi/~tremies

Jyväskylä

Jarmo Lindholm

Puh. 040 734 4627

jarmo.lindholm@paino.net

Vihti

Markku Kedrin

Puh. 09-222 5313 / 040 545 7091

markku.kedrin@kolumbus.fi

Nurmijärvi

Seppo Laakso

Puh. 09-8789 9658 / 09-250 1310 /

050 511 7725

laakso.seppo@kolumbus.fi

Hämeenlinna

Alpo Alhonsalo

Puh. 050 563 3719

alpo.alhonsalo@ymparisto.fi

